

KRYMINALNY (4) *ai*

a jasne.

pl A kryminalné (2). ◇ L kryminalnych (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „kryminal”; dotyczący cięższego przestępstwa (4) :

*Wyrażenia: »artykuły kryminalne« (2): w Artykuléch Criminálnych/ od sądu y prawná Grodzkiego áppellácia ma bydź do sądu Trybunálkiégo *SarnStat* 150, 870.*

*»kryminalna rzecz (a. sprawa)« [szyk 1:1] (2): Wyjąwszy tylko sprawy/ włafné Criminálné/ to iest/ komuby szło o część/ co wedle prawná ich/ sądowi nálezemu wedle prawná należy. *SarnStat* 869, 529.*

TG